

Murska Straža

Glasilo obmejnih Slovencev.

Uredništvo in upravništvo v Gornji Radgoni,
Spodnji Griz št. 7, I. nadstr. I. Telefon št. 7.
Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak petek zjutraj in stane s poštnino
vred za celo leto 48 K, za pol leta 24 K, za
četrt leta 12 K. Posamezna številka stane 1 K.

Inserati: Ena šeststolpna petitvrsta (prostor
3 mm visok in 45 mm širok) K 1.50. Pri večkratni
objavi primeren popust.

Pr. VI/7/21/1.

Izrečilo.

V imenu Njegovega Veličanstva Kralja!

Okrožno sodišče v Mariboru kakor tiskovno sodišče je na predlog državnega pravdnikstva, potrjujoč zajedno po okrajnem glavarstvu v Ljutomeru ukrenjeno zaplenbo številke 14 v Gornji Radgoni izhajajoče perijodične tiskovine „Murska Straža“ z dne 8. aprila 1921 v smislu § 493 k. p. r. spoznalo tako-le:

Vsebinsi članka gornje tiskovine in sicer:

1. na strani 2 pod naslovom „Slovenski kmet, želar, delavec in viničar zapomnite si eno o davkih. Trdo nas tlači jarem militarizma in njihovih odredb, katerih so deležni naši sinovi v Albaniji in Macedoniji. Britko občutimo zlo centralizma — brezpravni na lastni zemlji“.

2. na straneh 3 in 4 članek „Še enkrat o papirnatih kronah in goldinarjih“ v celoti tvorita pregrešek zoper zakon, oblastvo in javni red po §§ 103 in 104 srb. k. z.

Prepoveduje se nadaljno razširjevanje zaplenjenih člankov.

Odrejuje se uničenje izvodov imenovane tiskovine, ki so bile doslej zasežene in ki se imajo še zaseči. Razstavitev tozadevnega tiskarskega nastavka in objava tozadevne odločbe.

Utemeljitev.

Z pod 1 navedenim odstavkom inkriminovanega članka se z javnim zaničevanjem državnih uredb glede vojaštva izpostavljajo te naredbe mržnji, kar se zlasti javi v vzkliku „brezpravni na lastni zemlji“.

V celem članku pod 2 pa se izpostavlja uredba ministra za finance glede papirnatih kron z javnim zasmehovanjem mržnji in preziranj. Zajedno se pa tudi v tem članku žali ministra finance s zasmehovanjem v pogledu na njegov službeni posel.

Podani so torej vsi znaki pregreškov po §§ 103 in 104 srb. k. z.

Okrožno sodišče v Mariboru, odd. VI.,
dne 16. aprila 1921.

Poglavje o ustavi.

Časopisje vseh strank širom naše države se bavi s tem zgodovinsko važnim vprašanjem in ker je to vprašanje eminentnega pomena za naš slovenski narod, bi zagrešili neodpušljiv naroden greh, ako ne bi o njem povedali ljudstvu jasne besede. Stremljenje politika-rodoljuba je gotovo, dati novoustvarjeni domovini tako ustavo,

ki bi ne zadovoljila samo enega dela državljanov, ampak vsa tri plemena.

Žalibog imamo mi Slovenci tako malo samozvesti, da se je našel med nami en sicer malenkosten odstotek narodnih predstavnikov, ki si je vzel za nalogo, pomagati centralističnemu ustavnemu načrtu, da se uveljavi za celo državo. Praksa je pokazala, da je ta vladni sistem — za nič. V kolikor in zakaj je za nič, bomo razpravljali in dokazovali v podrobnih člankih — ne oziraje se ne desno in ne levo, imajoč vedno pred očmi le blagor ljubljene domovine. Našemu narodu je potrebna taka ustava, ki se ozira na njegovo gospodarsko, socijalno in kulturno stopnjo, na kateri ga je zatekel državni preobrat. Če se ukvarjajo učeni državniki, da prinesejo pred široko javnost fantastično zasnovan mehanično-juridičen aparat, dovršen in kombiniran po vseh pravilih, ki se zde primerna za ustroj in administrativno organizacijo nove države niso izpolnili popolnoma svoje naloge — ako ne gledajo predvsem na to, da bo država sama ščitila pravice svojih državljanov in pospeševala gospodarski razvoj svojega naroda. Pojm „narod“ pa se razteza tudi na nas in se mi smatramo vsaj kot del tega — naroda, če tudi nam izvestni slepomišarji jemljejo pravico, da se nazivamo — slovenski narod, kakor nas je ustvarila veko-večna zgodovina.

Vse delo okrog ustave se suče okoli novoizvoljene ustavodajne skupščine, katera naj dokaže svojo kulturno stopnjo v tem, da nam da ustavo, ki bo odgovarjala kulturnim, gospodarskim in državnim potrebam ne samo gotovega privilegirane plemena, ampak celokupnega jugoslovanskega naroda. To bo pa težko šlo, če ne bo več demokratizacije kakor sedaj. Pred očmi moramo imeti neizprosna fakta iz svetovne zgodovine: pričetek borbe za politično demokratizacijo za časa francoske revolucije, nadalje homatije iz l. 1848, ko je prišla do besede narodna demokratizacija — in minula svetovna vojna, s katero je prišel boj za socijalno in gospodarsko demokratizacijo, za

enakopravnost v odločilno fazo. Enakopravnost — ne samo na papirju — bodi glavno načelo v ustvarjanju ustave, drugače ne bomo nikdar imeli miru v državi, kar bo oviralo kulturni in gospodarski razvoj posameznih plemen.

Srečna in velikopotezna je misel iz ustavnega načrta našega prvobojevnika za pravo svobodo dr. Antona Korošca glede uvedbe socijalno-ekonomske zbornice in njenega delokroga. V tej zbornici bi morali biti zastopani vsi stanovi ter bi se s tem odpravila vsa stanovske nasprotja.

Nadalje nam mora ustava zajamčiti, da se kapitalizem, bodisi v tej ali oni obliki ne razpase v naši državi; država sama kot demokratična država mora napovedati boj kapitalizmu in njegovemu sistemu; s širokopotezno socijalizacijo zemlje, privatnega in javnega kapitala, industrijskih podjetij itd. bomo velik korak bliže pravi enakopravnosti vseh ljudi, vseh stanov. V ustavi moramo nadalje zagotoviti najmanjši edinici, t. j. občini, njeno samoupravo istotako na podlagi najstrožje demokratizacije v vsakem oziru. Istotako je zahteva zgodovinskih mej in samouprava slovenske zemlje sveta zahteva slovenskega ljudstva. Nam ne sme in tudi ni pri srcu, da si ohranimo stare, zgodovinske meje zaradi zgodovine; nikakor ne! Nam je le za gospodarski, kulturni in socijalni razvoj našega ljudstva.

Psovka o separatizmu je zastarela in kdor jo venomer ponavlja, dokumentira s tem svojo duševno revščino. Slovenci smo po naravi zelo ponižni ljudje, zato se nikdar ne bomo obotavljali dati državi, kar je njenega; njeni krmariji pa naj imajo prvo skrb, da se nam bo dalo, kar nam kot državljanom resnično svobodne in resnično demokratične države pripada! — Če pa nas utegne kdo na najobčutljivih mestih priškrniti za naše pravice, bodi si s tem ali onim izgovorom, potem pa ne kaže drugo, kakor da si rečemo s tiho resignacijo v srcu in zrelo mislijo v trezni glavi: Meminisse juvat... t. j. „Treba si zapomniti!“

Kdor je za ljudske pravice v občini, bo
volil Slovensko Ljudsko Stranko!

Oj, ta april!

(Bajka iz Dolge vasi. Spisal A. Z.)

Tisto aprilsko nedeljo onega leta je grdo snežilo; to se pravi: snežilo je dan poprej, čez noč in potem je deževalo počasi, dolgočasno in če ne bi bilo vse naokrog v radovednem zelenju in če ne bi vedel, da po vrtovih poganja šalata in če ne bi vedel, kako ta hudomušni april vpliva na mlade živce, mislil bi, da je dolgočasna, pusta, deževna jesenska nedelja.

Da, da... Aprilove nedelje, aprilovo solnce, aprilovo zelenje, aprilski smeh, ki se razlegaš po zelenečih bukovih gajih, kjer iščejo devoyke v stopinjah svojih dragih, ob zrelih bukovih deblih, v brstečem mahu — spomine, ah spomine...

In to aprilsko lepoto, ki prevzame od krvi in mesa rojenega človeka, mi je tisto nedejjo skalil brezsrčni aprilov dež... Tolaži me pa edino to, da ne samo meni, ampak še marsikateremu.

Naša Dolga vas je ob takih deževnih in neslovesnih prilikah pogreznjena v blato in njeni prebivalci brodirajo po tem blatu in po poljskih stezah in ne vedo, ne kod, ne kam. Kaj čudo potem, če človek, namenjen v prosto naravo, v bukov gaj, — zablodi nehote po blatnih stezah v kako klet in ko je enkrat padel v tako kletko, ni zlepa rešitve iz nje.

Tisto opoldne je bila moja dobra volja kljub premočenim čevljem — rekel bi skoroda v ekstazi in z iskrenostjo nerodnega kavalirja sem povabil mlado damo iz mojega polsveta, hočem reči ožje okolice — na preganjanje dolgočasje v — kavarno. Našli smo se stari in novi obrazi, eni z odkritimi očmi, polnimi iskrenosti in jasnimi lici, drugi z lažjo na čelu, tretjim pa se je smehljalo srce in izvabilo iskren nasmehljaj v oči in obraz... Tako smo sedeli drug ob drugem v večni nevarnosti, da zdaj ne prileti kak kij od igralcev na biljaru komu pod nos. Razgovarjali smo se in smehljali in zabavljali — vsi čisto po tradicijonelnih običajih meščanov Dolge vasi.

Moja dama — posvetil bi ji par vrstic — se je izborno zabavala, kar mi še danes neizmerno ugaja. Kadar samujem v svoji nizki in ozki sobici, streljam daleč od naše Dolge vasi — tako v tihih luninih nočeh, ko človeku narekuje noč pesem za pesmijo — se nehote spomnim na visoko, vitko blondinko in občudujem njen do popolnosti razvit strateški talent.

Tudi tisto blatno nedeljo sem se o tem prepričal, da spi v njenem dobrem srcu talent vojskovodje, sila, ki je v stanu, da premaga največjo trdnjavo. — Zašel sem. Hotel sem vam povedati bajko iz naše Dolge vasi, pa vam govorim o stvarih, ki so mi večali manj sanje. Bognedaj, jaz se nisem dolgočasil ob tisti mizi tam v kotu, le vrtel sem palca obeh rok

enega okoli drugega z vedno večjo hitrostjo — in čas je minul, kakor bi trenil. Takrat sem premišljeval primero o devetem kolesu pri vozu, o specifični trdoti smole, o hitrosti kroglice na biljaru, o ženskah in tigrih, o brivcih, policajih in cvetnih vrtovih, o ritmiki španskih pesniških oblik, o dobrem vinu, o hudobnih ljudeh, o slasti močnatih jedi in o vsem vprek — sem mislil, ko se pojavi dobrodušen človek, ki me reši mojega čudnega premišljevanja.

Ta dobrodušen človek — iznajdljiv po svojih idejah povabi celo naše omizje: Romea in Julijo, Hijacinto, Psilandra in Mirona in vse ostale, da gremo... In smo šli. Po blatnih stezah stopajoči smo se razdružili razun Romea in Julije vsi; o, ne, skoro bi se zmotil! Miron in Hijacinta sta se trdno držala — vedno skupaj, kakor se spodobi in tako smo srečno prijadrali pod zeleni breg in malo više — pa smo padli v kletko dobrodušnega človeka in njegovih prijateljev...

V prvem nadstropju je vse živahno. Le malo-kateremu se pozna, da je zunaj blatno aprilovo vreme skalilo lepoto naših bukovih gajev. Postregli so nam z dobrim vinom in prigrizkom. Sedeli smo razdeljeni, kakor spodobi. Ko smo izpraznili par litrov do dna, smo šli resnici do dna in razvila se je živahna debata o marsičem in v nežnočutih dušah se je zbudil tih protest proti iskrenosti nekaterih članov našega omizja.

Važnost občinskih volitev.

Po dolgih letih bridke preizkušnje, vzlasti pa v času po volitvah v konstituantu se je krepko slovensko ljudstvo preskusilo v ognju in pokazalo, da je čisto zlato; kajti če bi ne bilo zlato zgorelo bi kakor neka zmes, bilo bi kakor pepel. Te preskušnje pa je bilo našemu dobremu slovenskemu ljudstvu treba, kajti brez nje bi ljudstvo ne vedelo visokega pomena besede — svoboda. Slovensko ljudstvo z bridko zgodovino sužnosti se skozi celo svojo zgodovino bori za svobodo, je svobodoljubno, ali ni doseglo še svoje prave svobode: gospodarske, politične in socialne. Dobro je in neprecenljive vrednosti je, da je doba bridkih preizkušenj za nami, dasi se nam obeta še obilo težav na račun prave ljudske svobode, pravega demokratizma. Žalostni nad usodo naše lepe domovine katero ljubimo s celo dušo, in smo za njeno istinsko svobodo pripravljeni žrtvovati sebe in vse kar imamo, obsojamo danes tiste nekatere Judeže, ki so potegnili v svoji pasji in neslovanski poniženosti z velekapitalisti, one narodne izdajalce, ki nam hočejo natvesti centralistični vladni sistem ter s tem odvzeti krepkemu slovenskemu plemenu pravico do njegove lastne rodne zemlje. „Dobrot“ od zgoraj, katerih je deležno vse slovensko ljudstvo, pač ni treba v podrobnem naštevati.

Na nas samih je sedaj ležeče, da ob času občinskih volitev z železno metlo naše krepke volje pometemo vso protiljudsko in brezversko nesnago iz naših občin. Od teh občinskih volitev je prav mnogo odvisno, kako bo naše slovensko ljudstvo v bodoče napredovalo v gospodarskem, kulturnem in socialnem oziru. Občina kot najmanjša upravna edinica naj pokaže da gre v boj za pravo ljudsko svobodo, katero tirja z vso odločnostjo za svojo bodočnost. Britko občutimo bankratsko smer naše državne politike in popolno nerazumevanje za najvažnejša socialna vprašanja. Vlada namerava kakor rečeno uveljaviti centralistični upravni sistem, po katerem bi občine ne imele drugega dela kakor izvrševati ukaze od zgoraj in kvečjemu, če se kakemu pustolovcu zljubi, loviti rekrute in bodo po starodavnem običaju občinski možje, kaznovani, če kateri uide iz občine.

Da je ta naredba vse drugo kot demokratična, nam je več kot jasno. Dalje se je pojavil nad nami kulturni boj in razne nasilne naredbe, ki niso v nikakšnem soglasju s pravo ljudsko svobodo. Prav zaradi tega je silno važno, da pridejo v občinske zastope možje zdravega prepričanja in prežeti od prave iskrene in nesebične ljubezni do domovine, ki bodo uporabili ves svoj vpliv v to, da sterejo nameravani absolutizem sedaj vladajoče klike in bankokracije. Slovensko ljudstvo ima jasen pogled: ono vidi, kaj se dela z njegovo svobodo, ono britko občuti bič, katerega vihti nad njim centralizem. Kaj nam pomaga, da vemo da je naša država polna neizčrpnlivega bogatstva, ko pa tudi vidimo, da to naše bogatstvo leze nekam v tuje žepe. V občinske zastope morajo dalje možje, ki stoje na odločno avtonomičnem stališču ter bodo tudi v občini se z vso nemo potegnili zato, da dobi slovensko ljudstvo takšno samoupravo, katero po zgodovinskih pravicah in po zemljepisnih mejah zahteva. Če tudi bi naša bankokratska vlada uveljavila svoj krivični sistem, se ji na noben način ne bo posrečilo spraviti razne zakone pod streho ter obstoji možnost, da se ta vlada nikakor ne bo mogla obdržati,

Najbolj glasen je bil Benjamin, najmlajši član tajne trozveze. Tedaj se je zgodilo, da sta se Miron in Hijacinta oddaljila diskretno od omizja in nam, navdušenim centralistom ni moglo ostati vse eno, da se uganja glas kričeči separatizem. Protest je bil glasen, glasen kakor pač pri podobnih prilikah. Potem sem zagledal Romea in Julijo, kako lepo sta se gledala in lažje mi je bilo pri srcu, — prav za prav mi še ni nikdar bilo težko. Ko smo se pa v objemu vinskega duha bratili med seboj, — kako lepo zna Julija poljubiti! — takrat sem bil pravzaprav vesel aprilovega blata in dežja, pa se mi je tisti hip cel svet okoli mene zazdel kakor en velik, senčnat bukov gaj, poln najlepših melodij.

Omizje mi je prisodilo mesto na zofi — ali sem si ga sam izbral, se ne spominjam — samo to vem, da sem sedel „blažen med ženami“. Prizadeval sem si z dolivanjem sladkega vinskega soka doseči visoki „c“ v tenorju, pa se mi ni posrečilo. Jezen nad tem neuspehom in naenkrat zamišljen v svojo nepopisljivo smolo sem zablodil v labirint belih misli o Hijacinti in njenih meni, smrtniku, nerazumljivih avantur. Zdi se mi, da sem jaz ljubil Hijacinto dolgo dobo desetih pomladi, ko je menjala menda najmanj petnajst ljubezni. In danes mi je prisodil hudomušni april s svojo deževno in blatno nedeljo, da mi stopi pred dušo njena prava slika, kakor jo gleda kruta real-

ker je preveč absolutistična in ne demokratična. Zato slovenski kmet, obrtnik, viničar in delavec ne glasujte na dan volitev za stranke ki nimajo smisla za Vaše težnje. Ljudska sodba je po poročilih širom naše Slovenije že v nad 200 občinah dokazala, da je proti rušilcem ljudske svobode; nad 200 slovenskih občin se nahaja v taboru SLS, ki je edina prava stranka slovenskega ljudstva. Konstituenta bo trajala nekaj let morda, potem itak dobimo redno zbornico, zato nam mora biti mnogo ležeče na tem, da pridejo v občinske zastope možje kremenitega krščansko-socialnega prepričanja. Kakor si bomo postlali, tako bomo ležali, to vemo iz lastne skušnje od zadnjih volitev v konstituantu.

Proč z buržuazijsko demokracijo! Proč s kapitalizmom in bankokracijo!

Glasujte vsi za Slovensko Ljudsko Stranko!

Le naprej, dokler je še potrpljenja kejl!

Zopet bomo obdarovani z novo dobroto od „zgoraj“ — dobimo namreč nove davke, ker baje s starimi nismo preveč zadovoljni. Po poročilih iz srbskega časopisja se izdeluje načrt za nov finančni zakon, s katerim bi se uvedli novi davki. To je zelo „tolajljivo“ za nas, še bolj tolajljivo in pa značilno za nedemokratsko vladno pa je, da dobimo posredne (indirektne) davke. Kaj se to pravi? Naš davčni sistem si je izmislil blagopokojni Metuzalem. V modernem svetu velja načelo, da se plača davek od čistih dohodkov: kolikor sorazmerno kdo zasluži, naj plača toliko — kar bo v progresivnim (naraščajočem) razmerju z njegovim čistim dobičkom. Če na pr. kdo zasluži 10.000 kron na leto kot pravi zaslužek, mora odrajtati davek na pr. 20 % t. j. 2000 kron; kdor pa zasluži čistih 50.000 kron, tisti pa mora dati več kakor 10.000 kron in če kdo zasluži recimo deset milijonov in bi plačal le dva milijona za davke, bi bilo krivično, ker vemo, da ne bi bil raztrgan in tudi ne lačen, ko bi mu od prizasluzenih 10 milijonov, ostal en milijonček...

Tak davčni sistem pa je pri nas, ki prekipevamo samega naprednjaštva žalibog španska vas. Pri nas poznamo samo indirektno davke, to so davki, ki jih plačuje v istem razmerju velekapitalist in uradnik z bomo mesečno plačo, ali delavec s svojo dnino. Od vsake najpriprostejše življenske potrebe, kakor je živež itd. plača uradnik ali delavec s 60 kronami dnevne plače isto toliko kot bogataš; razloček je samo ta: prva dva se pehata cel božji dan, slednji pa, ki zasluži največkrat v minuti več kakor pa ljudje, ki žive od truda svojih rok — in še poleg tega pase lenobo, krade ljudstvu denar, Bogu pa dragoceni čas. Ta primera je, mislim, dovolj jasna, tako, da o pravičnosti ni treba izgubljati besed. Tudi davke, ki revno ljudstvu osrečujejo s carino na naše najpotrebnejše stvari — občuti kmet, obrtnik, slabo plačan uradnik in mali trgovec mnogo bolj kakor bogatini. Centralna vlada, centrum bankokratske buržuazije gotovo nima smisla za te gorostasne razlike; kajti manjka ji vsako razumevanje pravega res krščanskega socializma in demokratizma. Zdi se nam, da Beograd ni Evropi, ampak nekje na severnem tečaju.

Pred dnevi se je v finančnem ministrstvu v Beogradu zopet nadaljevala debata o državnem proračunu za leto 1921/22. Glavni državni dohodki bodo tudi še za naprej ostali davki in razne takse. Poleg tega je finančno ministrstvo tudi že izdelalo načrt za zvišanje dosedanjih taks (ki so že itak več kot prevelike), za uvedbo novih taks. S temi takсами bo finančno ministrstvo v prvi vrsti obremenilo dedščine (manjše do 12, večje do 20 odstotkov), plakate, letake, brošure, oglase (inserate) v časopisih, dalje brodarstvo (kateremu se s tem onemogočuje razvoj in se onemogočuje tudi padanje cen) itd.

nost, ne kakor jo riše zaljubljena fantazija. — Kaj čudo potem, če sem se stisnil v kot, objel od sladke topline desne in leve sosedice, pa sem recital sam pri sebi, kakor v polsnu: Nič več ne občutim v svojih žilah ognjenega soka mladega vina. V spomin mi uhaja v blato pogaženega slika iz albuma moje najlepše mladosti: Drobnolice mlade blondinke je obkrožal misterij belih lilij; človek, ki je pogledal to bitje, bi padel v prah pred njo in molil — božanstvo njene čiste, neoskrunjene duše; ne bi si upal poljubiti prahu njenih svetih nog... Danes, danes pa — — „Ergo bibamus!“ — Torej pijmo, bratje in sestre v Gospodu.

In smo trčili in pili in pili in bili veseli. Le tupaťam mi je ušla — plaha misel v zeleni spomladni svet, pa sem blagovol aprila za njegovo blatno nedeljo, ki mi je prinesla, — sicer blaženemu med ženami — kruto in neslutno spoznanje!

Morda v pravem času...

Kdor je za to, da bode v občini vladala klika liberalnih bankirjev, bo volil SKS!

Slovenski kmet, želar, viničar in delavec, ne glasuj proti sebi!

To je kratek komentar k poročilom srbskih listov o novih davkih, ki so mnogim neljuba reklama za našo stranko, ki se edina bori za pravice slovenskega ljudstva, ki bo na dan občinskih volitev izreklo svojo trdo sodbo: Proč s protiljudsko in protiversko nesnago iz občinskih zastopov! Tedaj bo govorila naša potrpežljivost, ki ima tudi svoje meje! — Vsi glasujte za liste Slovenske Ljudske Stranke!

Politične vesti.

Jugoslavija.

Prve izide občinskih volitev v mestih Slovenije prinašamo na drugem mestu. — Trgovska pogajanja med Italijo in našo državo so se baje razbila. Poročilo o tem na drugem mestu! — Železnica Špilje-Radgona. Ker štajerska pokrajinska vlada namenoma zavlačuje otvoritev prometa na tej progi, je naš železniški minister odgovoril na neko tozadevno interpelacijo, da bo naša vlada ustavila Nemcem promet preko našega ozemlja v Trst, ako ne pustijo kmalu otvoritve prometa z Ljutomerom. Naš delegat na Dunaju je že sporočil avstrijski vladi ta sklep naše vlade. — Dr. Korošec je govoril preteklo nedeljo na sijajni manifestaciji SLS. Zborovanja se je udeležilo nad 2000 ljudi. — Otok krk — jugoslovanski. 23. t. m. se je izvršila predaja italijanskih oblastev — našim oblastem. Med osvobojenimi brati vlada navdušenje. — Naši poslanci so se odločno zopet potegnili za slovenske in hrvatske vinogradnike. Sedaj se vršijo trgovska pogajanja med Jugoslavijo in Italijo v Beogradu. Ravno sedaj je največja nevarnost, da nam vtihotapijo v to trgovsko pogodbo uvoz laških vin v našo vinorodno državo. V očigled trgovski pogodbi med nami in Lahi je jugoslovanski klub zahteval od predsednika jugoslov. delegacije za trgovska pogajanja z Italijo, da se morajo pri sklepu te pogodbe varovati interesi naših in hrvatskih vinogradnikov. Kak dober mesec za našimi poslanci bodo prišvajdrali samostojni in vikali: Mi smo spasil slovenske vinogradnike pred uvozom laških vin!

Austrija.

Naše železn. vprašanje glede proge Maribor-Ljutomer, o katerem poročamo na drugem mestu, je vzbudilo v Austriji mnogo tarnanja. „Tagespost“ od 26. t. m. pravi, da je ta korak naše države nabasan revolver na nemške prsi.

Tedenske novice.

Volilci!

Sedaj ob času občinskih volitev se vrši v Belemgradu gigantska borba med centralističnim absolutizmom in autonomijo posameznih zgodovinsko in zemljepisno različnih pokrajin. Borba za autonomijo — samoupravo Slovenije je ljuta in velepomembna v zgodovini bojev za ljudsko svobodo in resnično demokracijo. Sedaj gre za to, ali se sprejme nazadnjaška centralistična, ali pa autonomistična ustava kot oni široki temelj, na katerem se more gojiti pravična, kulturnemu razmahu slovenskega ljudstva primerna zakonodaja, temelj za gospodarski, kulturni in socialni razvoj Slovenije. Če se sprejme centralistični upravni sistem, je gospodarski, kulturni in socialni razmah naših pokrajin zadobil smrtni udarec. Same sebe bi varali, ako bi glasovali za stranke, ki so zatajile svoj narod ter v njegovo vsestransko škodo šle na vladno, ki hoče uveljaviti centralistični sistem vladanja.

Predbacivajo nam, da rušimo državo, a sami jo podirajo s svojimi nesocialnimi, nedemokratičnimi in absolutističnimi naredbami, ki razburjajo državljane, mesto da bi jih bodrile k ljubezni in skupnemu delu za skupno domovino ujedinenih Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Samo Slov. ljudska stranka, mogočna predstaviteljica krščansko-socialnih Slovencev se bori za autonomijo (samoupravo) nerazdeljene, nerazkosane Slovenije. Vse druge stranke razen nekaterih socialističnih so odločno za nedemokratski centralizem, ki se lahko koj v svojem spočetju ponaša s korupcijskimi vzgledi kakor je na račun davkoplačevalcev sklenjena kupčija s turškimi begi, ki naj. za ceno od piši in beri 255 (dvestoinpetinpetdeset) milijonov dinarjev (t. j. 1,020.000.000. naših kron) glasujejo za centralizem. In s to tipično balkansko korupcijo gredo naši maloprocenčni ne-demokrati in njih ponovno razkrinkani privesek znane Samostojne Kmečke (čitaj: kapitalistične) Stranke, o kateri vemo, da se rekrutirajo iz preostankov avstrijskega štajercijanstva in nemškutarije. Slovenski volilec, odpri oči! Še

je čas, da se postavimo za svoje najpreprostejše pravice!

Ali autonomija — ali centralizem, bode odločilo slovensko ljudstvo na dan volitev v občinske zastope. Te volitve bodo sijajen plebiscit za slovensko svobodo in samoupravo nerazdeljene Slovenije! Rezultat bo živa volja slovenskega ljudstva, ki je do grla sito vladajočih razmer! — Na plan!

Občina — država. Občina je kakor mala država, njen župan je zakoniti vladar, njegovi svetovalci t. j. občinski odborniki so kakor ministri. Če bodo poštenjaki prišli v obč. zastope, se bo dvignila občina gospodarsko, kulturno in socialno.

Samostojna nemškutarija, o kateri smo javnosti v predzadnji številki poročali, se, kakor izvemo od naših dopisnikov, že zapisuje. Seznane bomo uporabili, kakor smo poročali. —

O propadanju Samostojne Kmetijske Stranke, so pisali celo liberalni listi in kakor izvemo iz Belgrada, so vladni krogi v velikih skrbah, ker vidijo v dosedanjih uspehih naših vrlih, zavednih občin smrtni udarec za svoj centralističen načrt.

Samostojneži agitirajo po deželi za sebe in svoje izvoznice, ne povedo pa, da to z občinsko politiko nima nobenega opravka. Oni agitirajo tudi s svojim ministrom Pucljem, kakor da bi to za občino imelo kak pomen. Liberalci, ki so voditelji samostojnežev, pa se itak ne morejo drugače pomagati, kakor da lovijo kmečko ljudstvo na lim potom samostojnežev, katerih stranko so oni nalašč zato ustanovili, da lovijo svoje glasove tudi po deželi.

Nova cesta med Cmurekom in Št. Iljem. Na vprašanje poslanca dr. Hohnjeca o gradbi ceste med Mariborom in G. Radgono je odgovoril minister za javne zgradbe, da se bo gradila cesta med Cmurekom in Št. Iljem in da je za to odobren kredit 2 in pol milijona kron.

Na adresu politične oblasti. Ponovno smo v našem listu povdarjali in javnosti je dovolj znano, da izdaja neki Mikola Sándor nekaj periodičen pamflet „Domovina“, ki ima namen, sejati razdor med naše ljudstvo. List izhaja v Budimpešti VI. Nagy-Janos ut. 7 in je brezdvomno propagandno sredstvo madžarske vlade. Opozorjamo merodajne faktore, da posvetijo temu pojavu intenzivno pozornost. List je po nemških trgovinah po Radgoni na prodaj in se v območju prekmurskega komišarijata nemoteno razširja. Caveant consules!

Obmejno orožništvo opozarjamo na to, da se posebno zanima za one individuje, ki so se udeležili napada na Radgono. Po večini so to zagrizeni renegatje, ki kaj radi in sumljivo čestokrat zahajajo na naše ozemlje. Njih kretanje bo treba malo vestneje opazovati.

Beguncem se naznanja, da so za one, ki se hočejo vrniti v svojo domovino in ki so res potrebni, zopet dovoljene brezplačne vožnje. Begunci naj pri svojem okrajnem glavarstvu čimprej zaprosijo za nakaznico za brezplačno vožnjo. Oni pa, ki so že prosili, dobijo nakaznice istotam v prihodnjih dneh. Begunci naj ne jemljejo ne živine ne večjih količin živil s seboj, ker je Italija prepovedala uvoz živine iz naše države in ker je izvoz živil iz naše države na splošno zaščit. Natančnejša navodila in pojasnila dajejo okrajna glavarstva in podpisani uradi za zaščito beguncev v Ljubljani.

Ukaz železniškega ministra. Minister železnic dr. Velizar Jankovič je izdal ukaz, da morajo imeti vsi železničarji v roku 15 dni predpisane kape in da ne smejo več nositi starih avstrijskih in madžarskih. V istem roku morajo imeti tudi vse postaje v naši kraljevini napise v latinici in cirilici. Važnejše postaje na meji morajo imeti tudi francoske napise.

Tiskanje učnih knjig. V prosvetnem ministrstvu je podpisan pravilnik o tiskanju učnih knjig za srednje in ljudske šole.

Aretiran komunistični agent. Mariborska policija je aretirala iz Gradca došlega komunističnega agenta, pri katerem so našli 6 kilogramov težek zavoj z agitacijskimi letaki za občinske volitve v Mariboru in okolice. Iz Gradca je prišel čez mejo peš in tudi brez dokumentov.

V pešadijsko podoficirsko šolo v Sarajevu se sprejme 500 kandidatov. Tozadevna natančna pojasnila daje vsaka polkovna okrožna komanda in okrajna glavarstva. Zadnji termin za vlaganje prošelj pri komandi sarajevske podoficirske šole do 10. maja t. l.

Dolenjske Toplice za invalide. S 1. majem t. l. prične invalidska uprava z brezplačnim zdravljenjem invalidov v Dolenjskih Toplicah. Oni invalidi, ki se žele zdraviti v teh

toplicah, naj pošljejo svoje prošnje najkasneje do 20. maja invalidskemu oddelku poverjenišva za socialno skrb (Št. Peterska vojašnica). Prošnja morajo biti opremljene z izvidom o nadpregledu in zdravniškim spričevalem okrajnega ali okrožnega zdravnika, kjer se potrjuje, da je prosilec res potreben zdravljenja v Dolenjskih Toplicah in da je bolezen dejansko v vzročni zvezi z njegovo invaliditeto. Prošenj, ki ne bodo v tem smislu opremljene, se ne more vpoštevati. Zdravljenje bo trajalo povprečno za vsakega invalida 3—6 tednov. Onim invalidom, ki so že letos vložili prošnje za sprejem v Dolenjske Toplice ni treba istih ponoviti.

Vse naše zaupnike iz območja ljutomerskega okrajnega glavarstva prosimo, da nam čimprej pošljejo podatke o stanju dela za občinske volitve in sicer: 1. koliko list obstoji v občini; 2. na katerem mestu je lista Slov. Ljudske Stranke; 3. pod kakšnim imenom je stranka v dotični občini (iz taktičnih razlogov) nastopila; 4. ali je ljudstvo o predstojajočih novih davkih poučeno in 5. koliko sicer naših volilcev je še omahljivih. — To je smatrati kot zelo nujno. Poročila pošljite našemu uredništvu. — Tajništvo SLS za gornjeradgonski in ljutomerski okraj.

V Ljubečni je 19. t. m. umrl v 74. letu starosti g. Anton Vengust, veleposestnik in gostilničar, oče višj. poštnega oficijala g. Jerneja Vengusta v Gornji Radgoni. Pogreb je bil v četrtek 21. t. m. na pokopališče v Vojniku. N. v m. p. l.

Kapela. Podružnica Jugoslovanske Matice za Kapelo-Radenci priredi v nedeljo dne 8. maja po večernicah na gostilniškem vrtu g. Coblja tombolo s šaljivim srečolovom. Nastopi tudi pevski in tamburaški zbor z nekaterimi izbranimi komadi. Za slučaj slabega vremena se vrši prireditev v gostilni. Da okrepimo Jugosl. Matico s kar največjimi prispevki, je občinstvo vljudno povabljen, se tombole v največjem številu udeležiti.

Ljutomer: Dragi delavci in delavke, J. S. Z. nam je proglasila kot praznik dela 1. maj v proslavo delastva. Da bi ta dan lahko delavec počival in praznoval. Zveza viničarjev in delavska zveza priredita torej na dan 1. maja velik delavski shod v Triglavu v Ljutomeru; in sicer ob 6 uri zjutraj slovesna sv. maša za člane. Po rani maši se vrši shod na katerem bodo govorili tuji ni domači govorniki, o delavskem vprašanju in rešitvi. Vsak zaveden delavec in delavka kateri si hoče priboriti boljše mesto v človeški družbi naj se odzove našemu povabilu. Ter se v obilnem številu udeležite 1. maja delavskega shoda.

Ljutomer. Tukajšnje Bralno društvo priredi na Križevu dne 5. majnika v telovadnici Narodne šole lepo Silvin Sardenkovo igro „Skrivnostna zaroka“ in šaloigro „Zakleta soba v gostilni pri „Zlati goski“. Začetek ob 5. uri popoldne. — Pridite v prav obilnem številu od blizu in daleč gledat to lepo igro našega slovenskega pesnika!

Pri sv. Benediktu v Slov. gor. se bo dne 5. maja popoldne ob 3. uri vršil čebelarski shod. G. Jurančič bode imel najprej v šoli predavanje, potem pa pri bližnjem čebelnjaku praktično razkazovanje. Vsi ljubitelji pridnih čebelic, pridite!

Sv. Jurij ob Šč. Dne 1. maja po rani sveti maši se vrši pri nas volilni shod. Pridite vsi!

V Mariboru je kupil kavarno „Meran“ baje neki ljubljčan za poldrugi milijon kron. Kavarno „Balkan“ pa je prevzel dosednji kavarnar v ljubljanski „Zvezdi“ g. Ivančič.

O naselitvi Rusov v obmejnih krajih se je, kakor smo izvedeli, razpravljalo v našem vojnem ministrstvu.

Volite stranko ljudstva!

Razni elementi in agitatorji nam nasprotnih strank hodijo po deželi in begajo pošteno slovensko kmečko ljudstvo z raznimi neumnimi barbarijami. Z nesramnim obrekovanjem in s sladko besedo hodijo med Vami sleparji in goljufi vsi v ovčjih oblačilih, znotraj pa so grabežljivi volkovi, ki preže na tisti borni ostanek svobode kmečkega ljudstva, da ga prodajo za ceno kakega dobička komurhilo. Četudi nastopajo s sladko besedo, z lažjo in obrekovanjem, z osebnimi napadi na naše poslance in somišljenike, ne dajte se begati in ne omahujte. Ogromna večina slovenskega naroda je že v času pred volitvami dokazala, da je proti nazadnjaštvu in nasilstvu, ki se pojavlja dan na dan in to od tam, kjer bi morali pričakovati popolno razumevanje naših političnih, gospodarskih in socialnih razmer.

Glavna sovražnica našega poštenega ljudstva je že tolikokrat imenovana Samostojna kmetijska (beri Kapitalistična) stranka, to je nekaj nezakonski otrok JDS, katerih životari na Slovenskem tako malenkostni odstotek, da se ne izplača o tem izgovarjati besedi. Imenovana stranka je tabor vseh od proslule Austrije preostalih nemčurjev, takozvanih nemškutarjev, štajercijancev, slovenskih janičarjev in druge slične golazni,

ki je že za časa tiranske avstrijske vlade grizla slovensko ljudstvo.

Demokratska stranka, ki je po vsem svojem dosedanjem delovanju jasno dokazala, da je skrajno nedemokratična to je protiljudska v vsakem oziru pač ne more biti zastopnica slovenskega imena v občinskem zastopu. Ona je predstaviteljica bankokracije, od katere izvira toliko dobrot, katerih smo deležni ravno mi Slovenci „Obznana“, kanceliparagraf, zakon o redu in radu, davki ki vedno rastejo, draginja ki na celum svetu pada, pri nas pa raste z vsakim dnevom, velike carine, trošarine itd. itd.

Socijalistične stranke, katerih blesteči, a obenem tudi utopistični programi so za vsestransko nezadovoljnega človeka zelo vabljivi, pač ne pridejo v poštev; njih socialni nauk je zmota in prevara ker to že iz tega jasno vidimo, kako se njih voditelji eden za drugim ubogati in ko se je nalezel milijonov kar čez noč izgine. Tako so storili tajniki komunističnih strank, tako sta obogatila žida Ljenin in Trocki, tako je „revež“ in socijalist Kristan postal milijonar itd.

Volite stranko ljudstva SLS!

Izid občinskih volitev

v posameznih mestih Slovenije. (Izvirno telefonsko poročilo) Maribor. SLS dobi 7 odbornikov, JDS 7, Komunisti 4, Socijalni demokrati 13, Narodnosocialna stranka 9. Celje. SLS 4, JDS 12, JSDS 10, NSS 6. Ptuj. JDS dobi 7, JSDS 10, združena lista SLS in NSS 6. Ljubljana. SLS 10, JDS 18, Komunisti 6, Soc. demokrati 5, NSS 8 in Samostojna 1.

Boj bankokraciji.

Pod absolutizmom in sedanjo diktaturo vlada-joče bankokratske klike ječi cela država, vsi stanovi: trgovec, obrtnik, kmet, delavec, uradnik. To, kar delajo zdaj lažidemokratski centralisti z državo in ljudstvom, je več kot frivolna igra. V teh ljudeh, ki vidijo v svoji nedemokratični in nesocialni sebičnosti (ki je že sama na sebi nesocialna) prevladuje prepričanje, da mora biti ljudstvo suženj kapitala. Oni so si vso carinsko in trgovinsko, uvozno in izvozno politiko uravnali, kakor jim za njihove nikdar dovolj polne bisage bolje kaže. To igro velekapitala občutijo danes vsi stanovi na vedno večji draginji, ki po celum svetu — pada. Nestalnost v trgovini ubija reelnega trgovca in obrtnika; vse to vpliva na domače gospodarski trg naravnost uničujoče, razdirajoče! Ljudstvo bo odprlo oči in obsodilo razne sleparje, goljufe, verižnike, bankokrate, ki izžema svoj gnusni kapital iz kmetovih in delavčevih krvavih žuljev! Na dan občinskih volitev ima besedo svobodna ljudska volja, ki bo jasno povedala: Proč z bankokracijo, proč z nedemokratičnim in nesocialnim vladanjem, proč s korupcijo in vsemi njenimi izrastki! Samo Slov. Ljudska Stranka je stranka ljudstva, ki zahteva za svojo zemljo svojo samoupravo!

Gospodarstvo.

Ceste v našem in šentlenartskem okraju so pod vsako kritiko. Sedaj, ko so se požrtvovalni ljudje potrudili, da vpostavijo redno avtomobilsko zvezo z Mariborom, so ravno te skrajno slabe ceste vzrok, da se avtomobilni promet ne more vršiti redno. Potniki, ki so imeli smolo, peljati se 26. t. m. iz Maribora v Gornjo Radgono, nam pripovedujejo sledeče. Akoravno so morali plačati 100 (beri easto) jugoslovanskih kron za neprostovoljno pretresenje svojih kosti, so morali radi „slabe ceste“ izstopiti v Ivanjcih in potem — hočeš nočeš — kolovratiti v približno dve uri oddaljeno Gornjo Radgono. Če prištevamo k tej „primerni“ ceni dve urno pešačenje po cesti, kjer je blata do gležnjev, če prištevamo nadalje k temu vse kletvice in deževno vreme, potem ubogega spremljevalca pošte, ki je moral, ako noče zanemariti svoje težke in odgovorne službe, si naprtiti celo pošto na hrbet in če k tej svoti prištevamo šoferjevo razpoloženje sredi dežja — dobimo svoto, ki je zelo značilna za cestne razmere pri nas. Skrajni čas bi bilo, da se merodajni faktorji pobrigajo za temeljito popravilo naših cest. Nam se nehotе vsiljuje mnenje, da je centralizem odm. balkanizem s svojo tipično brezbriznostjo dal našim cestam že svoj pečat. Poznavalci razmer trde, da tako slabih cest, kot so v našem okraju in šentlenartskem ni v celi Sloveniji.

(Čilski soliter.) Dotičnikom, ki so se mi svoj čas prijavili, javljam, da sem začel razpošiljati čilski soliter za poiskusno gnojenje po nalogu „Delegacije proizvajalcev čiljskega solitra“. Za vsak poiskus se je določila množina solitra, ki odgovarja za površino 100 kvadratnih metrov. Opozorjam, da je bil rok za prigrisatve skoro v vseh listih določen na dan 15. februarja t. l. Vsi, ki so se dotlej prijavili, prejmejo soliter. V „Kmetovalcu“ pa je bil rok brez moje vednosti določen na dan 25. februarja. Tudi te prigrisatve sem vpošteval toliko, kolikor je bilo še mogoče. Vpoštevati pa nisem mogel več onih prigrisatvev, ki so se zglasili na mojo „Slovenskemu Narodu“ že meseca januarja poslano notico, ki pa jo je objavil ta list šele dne 19. marca t. l. Takrat je bilo za glasitve pač že prepozno. Nevpoštevani prigrisatenci naj mi tedaj ne štejejo v zlo, ker se nisem mogel

takrat več ozirati nanje. Soliter razpošiljam zastoj in poštine prosto. — Vse prejemnike čilskega solitra pa še posebe opozarjam, da ga morejo (določenim) usevom tudi po vrhu potrositi. Kako je s solitrom ravnati, je razvidno iz navodil, ki so priložena pošiljkam. — Dipl. agr. A. Jamnik.

Priglasitev terjatev Intendanci za Slovenijo v likvidaciji. V smislu odloka deželne vlade za Slovenijo št. 5629 z dne 1./4./ 1921 pozivljajo se vsi ki imajo še kako terjatev do vojaške intendance za Slovenijo za vojaške dobave, najemnine i. t. d. za čas od preobrata do vključno 31./8./1919 da prijavijo te terjatve Vojaški intendanci za Slovenijo v likvidaciji v Ljubljani najkasneje do 31./V. 1921. Na prijave po navedenem roku se radi zaključka likvidacije ne bo več oziralo. Odškodnine glede zaplenjene prtljage i. t. d. oficirjev ne pridejo tu v poštev, ker zadeva še ni končno rešena.

Na interpelacijo, ki jo je stavil poslanec dr. Hohnjec na ministra javnih del glede otvoritve cestne zveze Maribor—Radgona, je dobil sledeči odgovor:

Beograd. Gospod poslanec. Na Vaše vprašanje o otvoritvi cestne zveze med Mariborom in Radgonskim okrajem, katero ste mi poslali preko predsedstva ustavodajne zbornice dne 23. marca t. l., št. 4098, čast mi je poslati Vam sledeči odgovor:

Stavbeno ravnateljstvo za Slovenijo v Ljubljani

je v svojem poročilu z dne 7. t. m., št. 1229, katero sem zahteval vsled Vašega vprašanja, predlagalo — po ugotovitvi vseh Vaših navedb — sledeče:

1. da se zgradi cesta od vasi Veljaka — južno od Cmureka, kjer se konča cesta, ki prihaja iz Radgone — mimo Lilaškega vrha, Sevnice in Ceršaka do st. Ilja v Slovenskih goricah, odtod vodi v Maribor že obstoječa državna cesta in južna železnica. Ta cesta bo dolga okrog 15 km in bo zadovoljila potrebne tamošnjega kraja.

2. da se vnese v proračun za leto 1921/22. 7.500.000 kron, kolikor bo stala graditev te ceste. V tem pa ni vračunana vsota za odkup zemljišča. Ako ni mogoče celo to vsoto vpoštevati pri sestavljanju proračuna že za leto 1921/22, tedaj naj se vnese v proračun vsaj 2.500.000 kron, ostanek pa se naj vnese v proračun za leto 1922/23.

3. da se pooblasti Stavbeno ravnateljstvo za vodstvo pogajanj s krajevnimi avtonomnimi korporacijami radi brezplačne odstopitve zemljišča za graditev ceste in s tovarnami v Ceršaku in v Sladkem vrhu radi prostovoljnega prispevka za graditev ceste; in

4. da se odpre kredit v znesku 27.000 kron za izdelavo načrtov in predračunov za zgradbo ceste ter da se o tem obvesti Stavbeno ravnateljstvo, da prične z izdelavo projekta.

Jaz sem v vsem sprejel predlog Stabenega ravnateljstva in ukazal podrejenim organom, da po temu postopajo.

Minister javnih del: J. Jovanovič, l. r.

Listnica uredništva.

Eni od murepoljskih deklet. Vaš dopis me je zelo razveselil ker mi daje poročstvo, da nisem zgrešil poti k svetlemu cilju, katerega si je Murska Straža postavila. Popolnoma se strinjam z Vašimi plemenitimi nazori, samo obžalujem, da ste naleteli na napačen naslov, ker jaz kot urednik sem odgovoren za politični in leposlovni del lista, dočim me inseratni del pravi ne briga. Za oglase je odgovorno upravništvo lista, kamor se blagovolite v sličnih zadevah obrniti. Prosim Vas v interesu dobre stvari, da ohranite našemu listu isto naklonjenost, kakor nam zatrjujete. Prav posebno nas veseli, da nas zagotavljate o priljubljenosti lista. Z Bogom za narod! — Vsem dopisnikom in sotrudnikom. Dopisi naj bodo kratki in naj dospejo najpozneje do srede jutraj na uredništvo. Izogibajte se osebnih napadov! — Nekaterim. Brez podpisa roma vse v — koš.

Častna izjava!

Podpisani Franc Velcl posestnik in občinski svetovalec v Gornji Radgoni obžalujem, da sem dne 5./3. 1921 ob priliki dražbe občinskega gospodarskega poslopja javno žalil z neutemeljnim predbacivanjem goljufije g. Franc-a Korošec trgovca v Gornji Radgoni, ter se mu zahvaljujem, da je odstopil od nadaljnega sodnijskega postopanja proti meni.

Gornja Radgona, dne 12. aprila 1921.

Franc Velcl l. r.

POSOJILNICA V GORNJI RADGONI

r. z. z. n. z.

sprejema

hranilne vloge

ter jih obrestuje po

4%

Obresti pripisuje brez posebnega naročila koncem junija in koncem decembra h kapitalu;

daje

posojila

na vknjižbo, na poročstvo, menice tekoče račune, vrednostne papirje, raznovrstne trgovske kredite, akreditive;

sprejema od svojih strank kot vloge hranilne knjižice in plačuje za nje terjatve drugih denarnih zavodov;

dela prošnje za vknjižbo posojil

brezplačno;

plačuje rentni in invalidni davek sama ter ga ne odteguje vlagateljem;

posreduje pri izmenjavi tujih

valut (tujega denarja),

vnovčuje čeke ter izvršuje vsakovrstna nakazila;

daje vsa v denarno stroko spadajoča pojasnila in kreditne informacije brezplačno.

Uradne ure vsak delavnik od 8.—12. ure.

Uradni prostori v lastni hiši, glavna cesta št. 14 ob kolodvoru.

Račun čekovnega urada v Ljubljani, št. 10.593. — Telefon št. 3.

Naznanilo! Vsem mizarskim mojstrom in sl. občinstvu naznanjam, da sem pričel v Ljutomeru strugarsko (drakšlarsko) obrt

nasproti železne trgovine g. Vilarja. — Tem potom se sl. mizarskim mojstrom in občinstvu najtopleje priporočam za vsa v to stroko spadajoča dela.

Jože Milavc, strugar v Ljutomeru.

Solidno delo!

Postrežba točna!

Zmerne cene!

Pristopajte k „Jugoslovanski Matici“!

Belo nemško **jedilno sol,**
v vrečah, **industrijsko sol,**
kakor tudi **sladkor, bučno olje**

itd. oddaja po najnižji ceni

Tvrška Anton Tonejc in drug Maribor

Zahtevajte cene!

Kostanjev les kupi

vsako množino

„DRAVA“ lesna industrijska delniška družba
Maribor, Aleksandrova c. 51

TISKOVINE vseh vrst se dobijo v tiskarni Panonija, G. Radgona

Ljubitelji
lepih knjig!
Segajte po knjigah, katere
ima v svoji zalogi
knjigarna Panonija
v Gornji Radgoni

Največja zaloga razno- vrstnih strojev

kot slamoreznic, reporeznic, alfa-separatorjev, čistilnikov (trijerjev), vejalnih strojev, viteljnov (gepelnov), mlatilnic i. t. d. pri

Gospodarski zadrugi v Gornji Radgoni
Najnižje cene! **Ogled zaloge prost!**

Naznanilo! Cenjenim gostilničarjem občin Gornja Radgona, Radenci, Mala Nedelja, Sv. Jurij ob Ščav. in Apače naznanjam, da sem otvoril ZALOGO PIVA

Na razpolago imam vse vrste pivo. Najboljše črno marčno pivo 13 stopno, kakor pred vojno iz pivovarne Götz v Mariboru. Za shrambo piva imam dobro urejeno ledenico. Pivo se lahko dobi ob vsakem času. Vsem gostilničarjem zgoraj omenjenih občin se vljudno priporoča

Ivan Vaupotič, gostilničar, Gornja Radgona.